

Część 1.

**WIELOWYMIAROWA
ANATOMIA CZŁOWIEKA**

ROZDZIAŁ 1.

STAROŻYTNY (KOSMICZNY) MODEL CZŁOWIEKA

Świadomość wielowymiarowości człowieka, czyli wiedza o tym, że człowiek posiada nie tylko fizyczne, materialne ciało, lecz również inne, tak zwane ciała subtelne, za pomocą których może współdziałać z kosmiczną przestrzenią Wszechświata, istnieje od tysiącleci.

Wiedza o człowieku jako o złożonym wielowymiarowym obiekcie anatomicznym leży u podstaw nauk ezoterycznych Wschodu i Zachodu, takich jak buddyzm, buddyzm zen, sufizm, teozofia, antropozofia, okultyzm, kabała, szkoła pitagorejska, jak również pracy mistyków starożytnej Grecji i gnostyków chrześcijańskich.

Wbrew różnicom w religijnych, filozoficznych i innych aspektach tych szkół, jest coś, co je łączy:

1. *Przedstawienie modelu człowieka jako Mikrokosmosu, odbicia lustrzanego Makrokosmosu (Wszechświata), lub mówiąc językiem współczesnym, jako holograficznego, „laserowego” odzwierciedlenia Wszechświata.*

Jeśli porównamy modele człowieka powstałe w starożytnych Chinach (III tysiąclecie p.n.e., rys. 1a*), [30], starohinduski (połowa 1 tysiąclecia p.n.e., rys. 1b) oraz średniowieczny model człowieka „kosmicznego” (rys. 1 c), ukształtowane w różnych kulturach i w różnych epokach historycznych, zobaczymy, że we wszystkich modelach występuje siedem centrów bioenergetycznych (czakr), przemie-

---

* Wszystkie odsyłacze w nawiasach odnoszą się do rysunków zamieszczonych w Dodatku 2 – przyp. autora.

nających energię Kosmosu w energię życiową człowieka. Szczególnie ciekawy jest starożytny model człowieka w postaci drzewa z korzeniami, skierowanymi ku Niebu i Ziemi (Chiny). Według założeń taoistycznych człowiek stanowi strzałę wystrzeloną z niebios; prawdziwe idee – „ideogeny” – otrzymuje ze Wszechświata i transformuje je na poziomie intelektualnym, tworząc świat kultury [30].

W Europie nauka o czakrach – centrach kosmicznej energii człowieka – powstała nieco później (XVII w.). W średniowieczu wszystkie wielkie grupy religijne w Europie Zachodniej już posiadały wiedzę o istnieniu w ciele człowieka siedmiu centrów energetycznych. Dowodzi tego „Praktyka teozofii” znanego mistyka średniowiecza Johanna Geорга Gichtela. Rozprawa ta ukazała się w języku francuskim w 1696 r., i główna jej część poświęcona jest opisowi centrów energetycznych, które autor osobiście zobaczył i odczuł. Czakry zostały przedstawione przez autora w postaci symbolu – laski Merkurego. Laska symbolizuje ciemnogrnatowy kanał Suszumny, czerwony wąż – kanał Pingali, a żółty – kanał Idy.

Starożytny chiński, hinduski i średniowieczny europejski model człowieka łączy idea „kosmizmu”. Model człowieka w kulturze hinduisko-buddyjskiej odzwierciedla poziomy uświadomienia przez człowieka swojej kosmicznej istoty. W średniowiecznym modelu europejskim człowiek postrzegany jest jako Mikrokosmos, odzwierciedlający Makrokosmos (Wszechświat). Przy tym w średniowiecznym wyobrażeniu „centrów życiowych” i 12 głównych narządów ludzkiego organizmu serce odgrywa główną rolę, natomiast 7 centrów energetycznych współgra z pojęciem siedmiu grzechów głównych, występującym w chrześcijaństwie. W schemacie chińskim człowiek postrzegany jest jako psychoenergetyczna istota kosmiczna, której całościowy mechanizm jest określany poprzez siedem poziomów współdziałania z Kosmosem [30]. Idea kosmizmu człowieka, dająca możliwość znalezienia wspólnej podstawy kosmogenicznej wszystkich systemów religijnych i kultur światowych, znalazła rozwinięcie w filozofii kosmizmu.

2. Drugim czynnikiem, łączącym szkoły ezoteryczne Wschodu i Zachodu jest zrozumienie złożonej struktury oraz wielowymiarowej anatomii człowieka.

Człowiek, stworzenie Boże, stworzony na Jego wzór i podobieństwo, według antropologii chrześcijańskiej posiada ciało fizyczne, duszę i ducha, które powinien wykorzystywać zgodnie z danym mu przez Boga przeznaczeniem, w przeciwnym wypadku jest karany przez choroby. *Duch został dany, by dążyć do poznania Boga i wszystkiego, co Boskie, Dusza – do samopoznania, samodoskonalenia się, a ciało fizyczne z pięcioma narządami zmysłów jest narzędziem poznania otaczającego świata. Z tym zgadzają się wszystkie religie świata.* Dokładniejsze dane, dotyczące struktury wielowymiarowego człowieka, uzyskane dzięki **praktykom** introwertycznym (jasnowidzenie, jasnosłyszenie, widzenie duchowe), które obecnie

kształtują **naukę o nastawieniu** introwertycznym na Wschodzie, możemy odnaleźć w wielu naukach wschodnich (jogi, buddyzmu, zen i innych).

Zgodnie z danymi gromadzonymi skrupulatnie w ciągu kilku stuleci człowiek posiada siedem przenikających się wzajemnie ciał, lub siedem stanów materii. Najgęstsza materia – to ciało fizyczne, następnie – ciało eteryczne i pięć ciał subtelných: ciało emocji i pragnień – ciało astralne; ciało myśli – ciało mentalne; ciało intuicyjne, odzwierciedlające aspekty stanów duszy; ciało kauzalne – ciało połączeń przyczynowo-skutkowych, w którym jest zapisane całe doświadczenie przeszłych inkarnacji i przechowywane jest „Wyższe Ja” (pierwotne duch, dusza i świadomość), i wreszcie ciało duchowe, odzwierciedlające aspekt woli, główne dążenia człowieka.

Każde ciało żyje według własnych praw – praw Mikrokosmosu i jednocześnie, będąc odbiciem holograficznym Wszechświata (Makrokosmosu), odzwierciedleniem siedmiu poziomów (planów) Wszechświata, podlega działaniu praw kosmicznych. Jak już wspomnieliśmy, te prawa kosmiczne zostały odkryte przez Hermesa Trismegistosa kilka tysiącleci przed narodzeniem Chrystusa i przeważająca ich część odnalazła już potwierdzenie we współczesnej nauce.

Przekazują one zasadę holograficzną odbicia Wszechświata w wielowymiarowej budowie człowieka, która brzmi: co na górze, to i na dole, co na dole, to i na górze. Główna zasada holografii to: każda cząsteczka zawiera kompletną informację o całości. W organizmie człowieka odnajdujemy mnóstwo przykładów zasad holografii. To przede wszystkim komórka, gdzie w DNA przechowywana jest cała informacja potrzebna do odtworzenia ludzkiego organizmu. To również odzwierciedlenie organów i systemów organizmu w małych fragmentach powierzchni ciała: małżowinie usznej, tęczówce oka, nosie, zębach.

Mózg również jest holograficzny. Wszystkie zapisy dokonywane w mózgu, jak na ekranie biologicznym, są holograficzne. Idea holografowania w organizmie na poziomie pamięci kory mózgu została przez uczonych uzasadniona i udowodniona eksperymentalnie [45, 46].

Stąd logicznie wynika koncepcja holograficzności całego Życia.

Pozostałe prawa kosmiczne, odkryte przez Hermesa Trismegistosa, głoszą [61, 31]:

1 zasada (zasada mentalizmu) – „Wszystko jest umysłem”. Wszechświat jest mentalny. Wszechświat przejawia się jako rozum, energia i materia. Oznacza to, że umysł Wszechświata posiada energię, która zazwyczaj nazywana jest Duchem Świętym. Materia rozpatrywana jest jako przejaw Umysłu Wszechświata. Prawa fizyki fundamentalnej [40] potwierdzają istnienie Absolutnego „Nic”, z którego powstaje „Wszystko”.

Z tego wynika, że wszystkie poziomy istnienia ludzkiego organizmu, zaczynając od fizycznego i kończąc na najwyższym duchowym, są kierowane przez świadomość (umysł), która stanowi odbicie Umysłu Wszechświata;

2 zasada (zasada podobieństwa) – wprowadza analogię między Makrokosmosem (Wszechświat) i Mikrokosmosem (człowiek) i głosi: co na górze, to na dole, co na dole, to na górze. Jest to zasada holograficzności całego Życia, o której mówiliśmy wcześniej;

3 zasada (zasada wibracji) – wszystko wibruje, wszystko promieniuje. Wszystkie siedem ciał człowieka stanowi siedem poziomów wibracji, i każdy poziom współdziała z odpowiednim poziomem Wszechświata;

4 zasada (zasada biegunowości) – wszystko w przyrodzie jest spolaryzowane: ciepło i zimno, światło i ciemność, mężczyzna i kobieta;

5 zasada (zasada rytmu) – w zastosowaniu do organizmu człowieka – wszystko w nim podlega rytmicznemu oddziaływaniu;

6 zasada (zasada przyczynowości) – każda przyczyna ma skutek, i każdy skutek ma przyczynę. W zastosowaniu do organizmu – każda choroba posiada głęboką przyczynę i sama może się stać przyczyną destrukcji;

7 zasada (zasada dualności) – obecność pierwiastków aktywnego (męskiego) i pasywnego (żeńskiego). W organizmie przejawia się to w istnieniu dwóch energii: jang (męskiej), obsługującej procesy pobudzania, i jin (żeńskiej), obsługującej procesy spowalniania.

Współczesna fizyka za pomocą geometrycznych analogii równań Einsteina opisała wszystkie siedem stanów materii, określających ciało człowieka. Tego odkrycia dokonał rosyjski uczoney G. Szipow [40]. Do znanych już czterech stanów materii – twardy, płynny, lotny i plazmowy, które wyróżniano w fizyce do 1993 r., doszły: stan fizycznej próżni, lub eteru, pozwalający na opis ciała eterycznego, stan nadpróżniowy (pola torsyjne), który umożliwił opis naszych ciał subtelnych (jedno astralne i trzy mentalne), oraz siódmy stan – Absolutne NIC, z którego wynika Wszystko, pozwalający opisać nasze ciało duchowe, „Wyższe Ja”, istnienie istot energetycznych w Kosmosie oraz objaśnić wiele faktów uzyskanych w wyniku doświadczeń religijnych.

3. I wreszcie trzecim punktem, łączącym wszystkie wschodnie i zachodnie ezoteryczne szkoły uzdrawiania, jest fenomen uzdrawiania, a wielu wypadkach nawet natychmiastowego uzdrowienia z bardzo ciężkich chorób.

W ciągu tysiącleci ten fenomen uzdrawiania obejmował zakres wiedzy tajemnej, która przechowana jest w formułach wielu myślicieli różnych epok historycznych i kultur, w opisach technik magicznych, przechowywanych w klasztorach Tybetu, Chinach, Indii, Japonii, w praktykach modlitewnych mnichów chrześcijańskich.

Wspólny element wszystkich praktyk uzdrawiających, wbrew ich zewnętrznym różnicom, stanowi oddziaływanie energoinformacyjne na strukturę subtelnomaterialną, otaczającą ciało fizyczne, łącznie z „Wyższym Ja”. I tym się różni ta metoda uzdrawiania, informacyjno-energetyczna, od metod wykorzystywanych w medycynie oficjalnej, które oddziałują tylko i wyłącznie na ciało fizyczne człowieka. W starożytnych szkołach ezoterycznych Wschodu i Zachodu uważano, że choroby są wynikiem uszkodzenia przede wszystkim ciał subtelnych na skutek inwazji różnego rodzaju istot ze świata subtelnomaterialnego, otaczającego człowieka i rezultatem powstawania istot energetycznych wewnątrz samego człowieka na skutek zgubnych namiętności (w terminologii chrześcijańskiej – grzechów), które go opanowały.

Uzdrowienie człowieka wiąże się z wydobyciem tych energetycznych istot, przeprowadzeniem ich do światów równoległych, skąd przyszły, co jest dosyć skomplikowanym zadaniem związanym z koniecznością podróży człowieka przez te światy w odmiennym stanie świadomości. Pacjent musi wiedzieć, jaka jest struktura światów równoległych, być biegłym w odszyfrowywaniu symboli i obrazów, z którymi może się spotkać w świecie subtelnym. Ostatnimi czasy podejmowane są próby zaadaptowania starożytnych medytacyjnych technik Wschodu z myślą o człowieku współczesnym i nawet została stworzona metoda rezonansu psychologicznego (autor – Fajdysz, [38]) która opiera się na tych technikach. Metoda wprowadzenia w odmienne stany świadomości w celu likwidowania obcych struktur wirowych, powstających wewnątrz człowieka i przemieszczających się w jego przestrzeni informacyjnej i psychicznej, stosowana jest, jak już wspomnieliśmy, we współczesnych technikach Zachodu (psychologia transpersonalna – autor S. Grof [14]).

Czym jest odmienny stan świadomości? Jest to wprowadzenie pacjenta za pomocą różnych technik medytacyjnych w nadzwyczajny stan psychiki. Wiele tych nadzwyczajnych stanów daje odczucie wyjścia z ciała i zmusza człowieka do przeżywania stanów kosmicznych – połączenia z umysłem kosmicznym, z rodzicami, z żywiołami. Takie stany zmuszają człowieka do przeżywania najtrudniejszych momentów jego życia fizycznego i duchowego (narodziny i śmierć w poprzednich wcieleniach, urazy psychiczne, duchowe osamotnienie i wiele innych).

Praca z człowiekiem przebywającym w podobnym stanie wymaga obecności guru lub operatora o wysokich kwalifikacjach. Osiągalny skutek – to natychmiastowe uleczenie poważnych chorób.

Współczesne badania technik najsłynniejszych uzdrowicieli, przeprowadzone w Stanach, Europie Zachodniej i Ameryce Łacińskiej wykazały, że najbardziej skuteczne jest uzdrawianie w odmiennych stanach świadomości. Skutki były

czasem wprost niewiarygodne – likwidacja nowotworów, guzów, AIDS i innych nieuleczalnych chorób [38].

My natomiast proponujemy całkowicie inne podejście do leczenia różnego rodzaju chorób bez korzystania z niebezpiecznych, zachodnich i wschodnich technik integracyjnych. *Polega ono na sczytywaniu informacji z podświadomości o stanach chorobowych organizmu i o głębokich przyczynach powstawania chorób na całym odcinku czasowym życiowej przestrzeni człowieka metodą radiestezyjną (biolokacja).*

Te zapisy likwidujemy za pomocą rzędów wibracyjnych, tworzonych za pośrednictwem podświadomości i świadomości, które anulują dowolne obce wibracje w postaci holograficznych solitonów lub pojedynczych fal (ingramy, programy, struktury czarnomagiczne itd.) na wszystkich poziomach organizmu, fizycznym i subtelno-materialnym.

Cały system (samo)diagnostyki i (samo)uzdrowiania, proponowany w „Wielowymiarowej medycynie” opiera się na wykorzystywaniu unikalnych właściwości pól torsyjnych człowieka, wykrytych przez G. Szipowa [40].

1. Świadomość (myśl) człowieka stanowi źródło fal torsyjnych, zostawiających ślad (fantom) na ludziach i przedmiotach. Ten ślad może przechowywać się przez wieki („efekt pamięci”). Dlatego możliwe jest diagnozowanie na fantomie pacjenta (zdjęcie, włosy, odciski palców).
2. Częstotliwości fal torsyjnych obejmują zakres 10^{20} – 10^{40} Hz. Każde ciało subtelne ma swój zakres częstotliwości. Pojęcie „subtelniejsze wibracje” oznacza wyższe częstotliwości pola torsyjnego, na przykład ciało duchowe ma wyższe częstotliwości wibracji w porównaniu z ciałem astralnym.
3. Pola torsyjne mają prawa lub lewą polaryzację.
4. Prędkość fal torsyjnych wynosi $10^9 c$ (c – prędkość światła). Potencjał pola torsyjnego źródła promieniowania nie zależy od odległości. Dlatego diagnozowanie z wykorzystywaniem pól torsyjnych może być dokonywane natychmiast i z dowolnej odległości.
5. Promieniowania torsyjne wyróżniają się wysoką zdolnością przenikania i przechodzenia przez naturalne środowisko bez osłabienia, czyli nie można ich ekranować naturalnymi materiałami. Dzięki wysokiej zdolności przenikania pól torsyjnych można diagnozować absolutnie każdy organ, tkankę, komórkę u siebie i pacjenta.
6. W odróżnieniu od elektromagnetyzmu, gdzie to ładunki o jednakowej polaryzacji odpychają się, ładunki pól torsyjnych o jednakowej polaryzacji przyciągają się (podobne przyciąga podobne). Na tym oparta jest uniwersalna zasada zjawisk rezonansowo-falowych, które mogą powstawać spontanicznie przy diagnozowaniu i uzdrawianiu między dwiema osobami

(„lekarzem” i „pacjentem”) – jeżeli mają podobne problemy. Dlatego żadna współczesna metoda nie potrafi zapewnić stuprocentowej ochrony przy wzajemnym oddziaływaniu połowym dwóch osób. Może to spowodować pogorszenie zdrowia u obydwu.

Całkowicie bezpieczne jest tylko samodiagnozowanie i samouzdrawianie.

7. Pola torsyjne mogą powstawać nie tylko przy obracaniu, mogą je również tworzyć figury geometryczne i topologiczne (oddziaływanie kształtu). Oddziaływaniem kształtu z powstawaniem pól torsyjnych można wytłumaczyć oddziaływanie rzędów wibracyjnych na organizm człowieka.

Opisowi metody samodiagnozowania i samouzdrawiania człowieka z wykorzystaniem unikalnych właściwości własnych pól człowieka jest poświęcona ta książka.